HYPERSPACE

Det är sommar, regnar mycket, ljummen fukt stiger från marken, hjälper mig att le, grönskan får mig att glömma, den smärtade kroppen är ett fängelse, men samtidigt nära saligheten. Det är den 17 juli, jag har varit sjuk sedan april. Huset är mitt laboratorium, jag syr en farkost, en docka, ett redskap genom att kopiera mig själv. Försöker skapa en "Body Double" min "Stand-in".

Läser Chris Kraus Aliens & Anorexia som fanns i bokhyllan, ritar ut delar, syr, tänker oavbrutet på Simone Weil. I boken hittade jag ett ord som jag fastnade för: Hyperspace. Dockan är för mig ett *hyperspace.*

" The philosopher of sadness, Kraus calls Weil, adding that, “a single moment of true sadness connects you instantly with all the suffering of the world.” And could it be, she wonders, that “sadness is the girl-equivalent to chance?” (“Throughout the 20th century,” she writes, “chance has repeatedly recurred as the basis of artistic practice among groups of highly educated men … crocodiles in clubchairs. … Girls, on the other hand, are less reptilian … “) "

Citat från *Introduction to Aliens & Anorexia* av *Palle Yourgrau*

Lördag 13 Juli
Tejp, gladpack, för att ta form på min kropp. Tejpade in allt utom fötter och ansikte igår, det tog lång tid att försöka att tejpa ihop delarna igen efter att jag klippt loss dem från kroppen. Hängde upp dem i trådar från lampskenan i taket. Jag har mycket kvar, har handlat mycket tyg som jag kan använda, vi har använt nästan halva budgeten. Det är ansträngande att anteckna drömmar, ganska tråkigt, att återge detaljer. Tar tid att återge detaljer. Har inte så mycket tålamod. Men jag försöker att tänka på arbetet i form av ett protokoll i ett laboratorium. Föra detaljerade protokoll över arbetet. Hoppet är lågt när jag vaknar på morgonen. Delarna har ramlat ner på golvet. De glänste och glittrade fint i ljuset från spottarna i lamp-skenan igår kväll.
Tillverka en skena som dockan kan löpa i.
Klipp isär kappan jag fick av Mr M och bränn alla bitar i en tunna på gården.
När du inte vet vad du ska göra letar du efter tecken (Jag skapar tecken) markerar *signifiers* som bröstvårtorna med spritpennan, linjerna där höftbenen går.
Kroppen är ett slagfält men också farkosten med vilken vi kan nå transcendens, kroppen är vår fängelsecells väggar och genom att knacka på den: vårt kommunikationsmedel till andra.
Tyngd och nåd, gravitation och nåd, det som håller oss vid jorden, gravitationen

Bojor, fjättrad.

Aliens and Anorexia, hade aldrig förstått hur mycket den går i banor som jag själv tänkt. *Starving for attention.* När jag hade anorexia så skämdes jag mycket över mitt tillstånd, för att andra skulle tro att jag ville ha en särskild form av uppmärksamhet som flickor får när de skadar sig själva. Att dölja det var viktigt för mig, tills jag valde att avslöja det eftersom jag inte kunde sova längre och led av fruktansvärda mardrömmar, de få timmar jag sov på natten. Men under dagarna var jag krispig och idéer och tankar kom till mig, de levererades långt bortom min egen kropp och mina egna upplevelser, från en annan utomvärldslig källa.
“ The word becomes flesh, it is nor only the very idea of grace. The experience we have of freedom is flickering, because we try too hard to reach it, the energy levels emerging in that state is *fatigue.* “

Utdrag ur *Smärtdagboken*
Utdrag från min smärtdagbok som jag skrivit i sedan sommaren 2022, då min huvudvärk varit latent under flera månader. Jag började skriva den för att lära mig skala min smärta från 1-10, och lära mig formulera hur smärtan känns och var, för vårdpersonal, men den råkar innehålla mycket annan information, som ett slags läckage.

“ It is despair that triggers chronic illness, a state quite different from depression “
C.K

19 april natt
Svårt att sova, slår runt i sängen, drar hastigt i täcket.Sedan när jag vaknar rullar tankarna runt igen. Vaknar först innan klockan och tror att jag försovit mig trots att det är mörkt i rummet. En känsla av obehag, felplacering av min kropp, felplacering av mitt psyke i denna kropp. Sedan tankarna om åren som gått, plågande bilder av tid, som sveper förbi hastigt utan syfte och mening, mest av allt plågande, som en tortyr, jag är fast där mellan, som i ett flytande raster av gummi, som knuffar en tillbaka. Knuffar en tillbaka in. Inget som jag gör spelar någon roll. Inget jag gör förändrar något. Mina handlingar har ingen som helst verkan.

20 april tunnelbanan
Jag har en 40 centimeter lång och 10 x 5 centimeter bred kartong i en röd plastpåse som vilar mot mina lår. Innehållet (Mirena) i denna kartong ska föras in i min fitta av Anna-Maria, om jag minns hennes namn rätt. Det ska lindra symtomen för endometrios. Har tagit två Alvedon, 1000mg.
När jag har den här inne kommer alla förutsättningar för spontan graviditet försvinna.
Imorse tänkte jag på alla de jag känner som redan har barn och att om 3 år är jag 37, inte 27. Sliter i mig. Som en sista uppgörelse mot livet. Kan inte bli gravid, kunde det antagligen inte innan ändå
Den svarta sörjan som rann ur min kropp för ett par dagar sedan är dödens omirakel.
Omvänt, ställ mig upp och ner. Tårar rinner spontant, vi passerar rådhuset. Snart framme.

23 April
Smärta på natten på morgonen
Huvudvärk, smärta från livmodern ut i ryggen - 3-6
Yrsel lätt illamående som kommer
Desorienterad
Har tagit två Alvedon och en Naproxen
Hjärndimma
Spända axlar

24 April
Vaknade på natten
Somnade mycket senare på soffan
Vaknade hade ont smärtan strålar från livmodern ut i ryggen
Somnade igen klockan 13
klockan 18 gick till en bar, alkoholen hjälper inte mot smärtan denna gång
Strålar ännu i ryggen
Är svag och har svårt att gå upprätt
Går Krum
Huvudvärk 5-7 till och från hela dagen
Hjärndimma
Alvedon Naproxen

25 April
Smärta 3-6 livmoder strålar ut i ryggen
Hjärndimma
Spända axlar
Spasmer i vänster arm, kramp alltså
Kramp i höger sida från livmodern sina strålar upp en bit i mage och rygg
Och ner i låret

26 April
Vaknar med smärta på natten 6-7 i livmodern
Som strålade ut i ryggen. Krampaktig
På morgonen först ganska lugnt sedan smärta igen
Mest vid ryggslutet, konstant mellan 3-5
Känns i bröstet, vid hjärtat

Spänd i axlarna,
Hjärndimma
Alvedon Naproxen

27 April
Smärta
Lägre
Tar nya smärtstillande

28 April
smärta 1-3
Tar nya smärtstillande

29 April
Ont i magen morgon
Spänd i kroppen stressad
Drömde förnedrande dröm

25 Maj
När jag vaknar 11.00 har jag i allmänhet ont i magen, känns som en sådan smärta som efter att levt onyttigt. Är förvånansvärt pigg under dagen, tar paraflex och Naproxen klocka 12,
Klockan 15.30 får jag en kraftig molande värk i livmoder äggstockar som strålar bakåt
Klocka 16 tar jag först en citodon och efter ca 30 min tar jag en till och två Naproxen 500
Klockan 17.30 har tabletterna inte haft någon effekt på mig, jag har. Jag handlar och känner mig kallsvettig yr, krampen och svidandet 6 fortsätter, illamåendet är statiskt i vågrörelser 5. Gör ännu ont och är ännu illamående. Har inte ätit middag, eller lunch åt istället 50 gram ljus choklad med jordgubbsfyllning, fyra kakor och en mini glass, jag mår inte bättre av det jag mår mer illa och förlorade aptiten att äta mat.Men har ätit Oliver och valnötter. Klockan är halv elva och jag har fyllt fashy med varmt vatten. Det är mycket behagligt att ha den mot nedre delen av magen. Men smärtan strålar ut i ryggen men jag känner hur livmodern, magen och systemet slappnar av. 23.56 isak har försökt natta mig jag flyttade varmvattenkudden uppåt lade den på magsäcken, sedan på matstrupen mellan brösten och då kändes det som jag skulle kräkas, smärtan intensifieras vid den plats jag lägger kudden på. Kanske är kudden för varm och jag har jag den direkt mot huden. Tog en sådan tablett som ska neutralisera magsyran som Hanna gav mig. Smärtan och illamåendet är på 7 en särande urgröpt smärta. 00.26 mår så dåligt att jag gråter. Äter yoghurt och müsli, hoppas det ska hjälpa. Jag hade ingen aptit idag så har inte ätit vanlig mat, tänker att det kanske är svårt med kroppen att ta så många

smärtstillande på tom mage. Tar två citodon 01.00. Efter 30 min - 1 h känner jag av effekten, smärtan sjunker till två. 05.42 har vaknat med kramp i livmodern som er grepp 6-8. Statisk ihållande smärta.

26 Maj

Sedan jag vaknade med en hård fast kramp i livmodern halv sex är klockan nu 06.12, för ca 15 min sedan tog jag två Naproxen. Jag vill testa att inte ta paraflex mer, om det gör kroppen / levern svag. Har ätit paraflex i mer än 4 veckor. Ibland tagit två paraflex. De verkar ändå inte ha särskilt mycket effekt på mig, ska testa utan. Jag har hittat ett sätt att sitta på, framåtlutad över böjt knä med andra benet utstickande utanför sängen, så som en stretchar sätesmuskeln, smärtan går ner till 3-4 i den här positionen, några stunder har jag känt mig nästan helt befriad. Har suttit så i ca 5 min och ska nu precis byta ben igen. Jag tänker också att den yoghurt jag köpt kanske är för stark för mig. Kanske borde jag testa att köpa mandelmjölk och se om det blir bättre. Jag planerar att koka risnudlar om en stund, för att få i mig något. Åt risnudlar, parmesan, broccoli, ingefära, kidneybönor.
Smärtan gick ner till 2 . När jag ätit klart, Klockan 07.45 stiger smärtan till 6-7 strålar bak i ryggen, blir kallsvettig. Får också huvudvärk 5 som kommer i stötar. Smärtan går upp och ner, är osäker på om jag ska ta Alvedon eller citodon. Är rädd för att smärtan stiger hur som helst och att Alvedon inte kommer att hjälpa med tanke på hur dåligt jag mådde inatt. 08.05 smärtan rör sig i vågor upp och ner. Strålar bak i ryggen. Känns som jag måste tömma tarmen, men vet inte om det stämmer, det är så ganska ofta till och från. Känner mig varm, klibbig. Huvudvärk båda tinningarna
Kramperna stiger och sjunker. Testar igen att lägga värmekudden på magen, det blir mer stress i kroppen upplever jag, men låter den ligga kvar en stund. 08.22 tar citodon. Vaknar vid 13 äter huel, och en Alvedon. Måste spara citodon, ligger med böjt ben under mig smärtan är sugande mellan 4-7. Jag somnar och vaknar vid 18 känner mig härjad, sliten, smärta 4
tar Alvedon och Naproxen 1000. Äter mat pratar med Monica orkar egentligen inte. 21 ligger på sängen smärtan är 4-7 smärtan strålar från en krampande punkt i livmodern, genom slidan och ut till de yttre blygdläpparna. Sedan rör sig smärtan i vågor uppåt och strålar ut mot ryggen, smärtan har en kall, svidande känsla. Tar två magnesium och en gurkmejan tablett. Magen känns som ett hål, som att systemet är väldigt trött.

9 juli

Huvudvärken är som en rinnande sås

11 Juli.

Har ont i huvudet
Igår hade jag migrän.
Orkar inte prata, inte gå
Väntar på att doktorn ska ringa mig angående röntgenbilderna,

det gör mig nervös,
stress känns direkt
genom att
det börjar pirra i händer
och armar.

14 Juli
Residenset, Studio Kapellet
på natten vaknar jag och har ont i vänster axel, väldigt ont,
sedan i nacken och i höger axel när jag vaknar
Det brusar konstant i vänster öra
huvudvärk över vänster öga, pulserande och molande, som sprider sig bakåt i huvudet
nacken kämpar för att hålla huvudet uppe

21 Juli
Tinnitus i vänster öra, även på dagen, sedan en vecka tillbaka
Sprang, dansade
Efteråt huvudvärk, spända käkar

22 Juli
Blir trött medan jag promenerar ångrar att jag gick ut på
Spåret, känner mig trött, som att det gungar, kroppen och huvudet rör sig långsamt
Trampar upp för en backe
Ångrar att jag gick ut
Huvudvärk, trötthetskänsla svider på vänster sida

23 Juli
Cyklar till Farsta för att hämta ut ögondropparna
Jag är öm och har en svidande smärta i nacken ner i ryggen och upp i bakhuvudet
Brödkorgen känns trång
Svårt att andas
När jag går
Känner jag mig yr, det gungar lite
Det sticker i händerna, de känns slappa
Och inne på stadsmissionen när jag bläddrade bland kläderna krampade det i höger handled,
Orkeslös och känns som vågor av feber stillsamma men forcerande rullar över mig, rytmiskt och adderar till yrseln och vågrörelserna

Svettningar drar genom kroppen

24 juli
Vaknar
Klarar inte av att anteckna drömmen
Har huvudvärk - 6
Känner mig bakfull (drack två starköl och två folköl igår kväll med Cornelia)
Ångrar det
Kollade också på serie sent, somnade halv fyra
Har vibrerande huvudvärk, känner mig yrslig, det gungar
Det blåser och sprakar i vänster öra
Allmän sjukdomskänsla, hjärndimma
Svårighet att koncentrera mig
Försöker hejda en panikångestattack i rummet innan läkaren kommer
En ung man ledde in mig i rummet, svettig, finnig, rödlätt,
Jag får panik för först tror jag att han kanske ska undersöka mig
Han går före mig in i rummet och börjar rulla ut ett skyddspapper över båren på hjul
Han går ut
Jag hör hur de upprepar mitt namn flera gånger i korridoren, som ett skämt
Mansröster, jag blundar och hoppas att det är en kvinna men förstår att sannolikheten är liten eftersom en ganska grov, grötig mansröst svarade pojken i receptionen
De har tavlor på djur mitt emot mig i kepsar och med glasögon, ett litet pälsdjur har klippts in på en rosa bakgrund från midjan/ bröstet och upp och håller i en strut med rosa mjukglass och den är även försedd med gulbågade solglasögon

25 Juli
The sad girl in hyperspace
Ömsa skinn, klä av sig skinnet, byta kropp, muteras
Inte ha inre organ, ha dem i ett skåp utanför kroppen
Försöka hitta och förstå vad det är för fel på min kropp
Doktorn sa att jag var där för att han skulle bedöma om jag behövde opereras
och det behövde jag inte
Buktningen i diskarna mellan nackkotorna är åldersrelaterad, det vore konstigt om jag inte hade något som inte stämde, det är helt normalt
Han sa också att det berodde på att jag satt för mycket vid datorn, vilket jag inte gör så mycket
Sedan sa han att magnetröntgen visar väldigt mycket, väldigt många detaljer och att det går att se nästan för mycket

Jag önskar jag kunde få se bilderna
Blundar ska sova
Tankarna snurrar runt
Tänker på
Blommor
Hör det höga intensiva bruset som tumlar och känns i mitt vänstra öra
Försöker känna mina fötter
Känner dem men inte resten av min kropp
Den är som en lång rörelse
Som ett oändligt rep
Både mikroskopiskt liten
Och oändligt stor

26 Juli
Jag har tinnitus hela dagen och spänningar i nacke och huvudet. När jag kör bil börjar jag känna mig dåsig, nästan hög runt 15, har inte kontakt med mina känslor men som ett isande leende i bröstet, sedan den otroliga trötttheten och allt blir mörkt inuti, jag förebrår mig själv, är ledsen, skäms över det egentligen men känner någonstans ilska, som är gammal, djup. Känselförlust, stickningar i händer och armar. Sömnig, somnade på sängen. Kände mig tung som bly, trodde inte jag kunde röra mig, var som häftad vid madrassen.

27 Juli
vaknade, hann inte anteckna dröm.
det svider i livmodern 3
spända käkar 4
spända axlar 4
huvudvärk vid tinningar och in mot huvudet 4
Andning ytlig
gick en promenad innan kl 10, min fötter kändes som stela klumpar
Kanske sedan jag skulle teckna av dem och såg att de ser ut som stela klumpar

Mejl till Hanna och Dick 23 Juli 2024:

Hej

(....Utelämnad text....)

När jag kom fram bestämde jag mig för att sy en docka och göra ett slags försök att närma mig ett projekt som jag länge tänkt på och flera gånger tidigare påbörjat genom olika ambivalenta processer. Den här gången har jag sytt en hel kropp förutom fötterna som jag hoppas färdigställa i min egen ateljé.
Jag vet ännu inte hur jag kommer att visa detta process-artade projekt men jag lämnade en del av det i Kapellet. Jag hoppas detta är okej med er, ni får gärna flytta det, det kan läggas i en sopsäck kanske, eller en kartong, jag vet inte vad ni har, men det är inte jätte-ömtåligt egentligen. Det är en hög med gladpack och tejp, som ett slags ömsat skinn som jag använde som förlaga när jag sydde dockan.
Det var lite för skört för att få med i bilen och frakta runt flera extra varv om det kanske ändå ska vara på utställningen, eventuellt som en del av verkets berättelse.
För att använda det som jag använde där på plats och visa de metoder som skapades genom vistelsen på kapellet.
Kanske kan det hängas i ett träd? sådana tankar snurrar runt.
Jag blev uppmuntrad av att jag hittade Chris Kraus "Aliens and anorexia" i er bokhylla, en bok som jag ständigt blivit uppmuntrad att läsa (på grund av min egen relation till Simone Weil och hennes inverkan på mig, mina tankar, liv och konstnärskap)
Och jag hittade i boken ett ord som jag fastnade för: Hyperspace. Dockan är för mig ett Hyperspace.
C.K tog vid S.Ws fråga om hur en ska använda kroppen som redskap för Decreation. För precis 10 år sedan, sommaren 2014, då jag varit med om något mycket svårt och förlorat kontakten med mig själv, arbetade jag med ett verk som kom att heta " Decreation (undo the creature in me) ". Som var två karuseller, relaterade till den mänskliga kroppen som liksom genom repetitiva rörelser, upprepning – en nedbrytande, kroppsupplösande upprepning – undersökte självutplåning, kroppens gränser och vår relation till världen eller alienering från den.
Jag fann genom C.K bok en glädje, spontanitet och livslust. I att tänka sig att känslor, känslighet, sorg, emotioner är ett form av Hyperspace, då taktiliteten upplöser kroppen, världens och jagets gränser så de kan sammansmälta, tex genom det som C.K kallar för "sadness".
Så här skrev jag igår om projektet:
Den här veckan har jag arbetat med en farkost, en docka, ett redskap, genom att kopiera mig själv. Detta är en “Body Double" min “Stand-in”,

Den kan rullas på en platta med hjul, kopplas till en skena i taget, dra fram kroppen, putta den. (tankar kring presentation)
Plast-skalet är förlagan till tygdockan, formen har blivit till genom flera steg, det är för att skapa en distans till mig själv, föremålet för studien.
Den här sommaren har jag genom remisser skickats på olika undersökningar som framkallar olika bilder av min kropp.
Vården har många olika apparater som skapar olika bilder av människokroppen, de har också ett eget språk som kroppen processeras och framkallas genom:
Hyperspace
Utanför kroppsliga upplevelser
Dockan är en lek, då kroppen är en kropp utanför min kropp som kan bli föremål för upplevelser och är också en kropp som jag kan uppleva.
Delarna får gärna ljussättas så att de reflekterar ljus.
De läggs med fördel på golvet på ett sätt så att ljuset från fönstret kan träffa dem under någon tid på dagen.
De kan också hängas i ett kluster från taket, gärna placerade i ett hörn.
Den platta plastpåsen med mönsterpapper i är dockans avskräde, dockans "utanför" dockans tillblivelse, det dockan kommer ifrån, det dockan är och det hon samtidigt inte är.

Ett innerligt tack för denna helande och spännande upplevelse, som var precis vad jag behövde,
och hoppas ni mår bra
så ses och hörs vi snart
kramar från Ida

Del av svar från Hanna och Dick:

Hej

(..utelämnad text..)

Vi älskar att du här fann en bok som kunde ge dig en glädje, spontanitet och livslust, och att tygerna kommer från Solrosen. Det är också så fint och spännande att läsa hur det trauma som du och din kropp går igenom denna sommar får en ny konstnärlig kropp genom arbetet, en översättning av de översättningar som görs genom röntgenbilderna... Så brutalt och vackert på samma gång.

Många kramar och tack igen för det fina omhändertagandet av kapellet
Hanna och Dick